

פקודי

איצרות הנבוי"ה

העלוך השבועי לאצ"ש יעבץ

0014

כ' אדר ב' התשפ"ב

ברכת הלבנה : ליל ו'
הפטרה : יעש חירום
שנה : מעוברת שחיטה
פורים : 12 ימים
ז' אדר : הילולת משה רבנו
"הצילני מקליפת החן עמלק"

שבת קודש

הדלקת נרות : 17:16
כניסת השבת : 17:21
שקיעה החמה : 17:41
הנץ החמה : 06:10
צאת השבת : 18:12
צ.ש לר"ת : 18:52

ליקוה"ל הל' פריקה וטעינה ד' לו'.

"אלה פקודי המשכן משכן העדת..." (שמות ל"ח, כא).

זה בחינת מלאכת המשכן, שנצטוו אחר חטא העגל שהיה על ידי רבוי הזהב, שעל ידי זה הסיתו והדיחו אותם הערב רב להפריד הפעלות משתנות חס ושלום מאחד הפשוט שזה עקר חטא עבודה זרה. והתקון היה על ידי המשכן שהוא בחינת הבית המקדש, בחינת "כסא כבוד מרום מראשון", בחינת "מכון לשבתך" וכו' המובא לעיל.

וזה בחינת שקלים: "כי תשא את ראש בני ישראל וכו', שיכללו כלם יחד על ידי המנין, ולא יגרם המנין בחינת פרוז חס ושלום שהוא סטרא דמותא, בחינת "ולא יהיה בהם נגף", וזה על ידי שיתנו כפר נפשם בחינת תומכי אורייתא וכו'.

כי הערב רב פגמו בהממון, שעל ידי רבוי הממון חלקו על משה, ולא די שלא רצו להיות בכלל תומכי אורייתא, אף גם הפכו מהפך אל הפך שנקהלו על אהרן לעשות להם עבודה זרה מהממון. כי כמו כשזוכין שיהיה הממון בקדשה שעקרו על ידי שנותן ממונו להתלמידי חכמים להיות בכלל תומכי אורייתא, שעל ידי זה נולדין הלכות וכו', על ידי זה נמשך התגלות אחדות הפשוט מתוך פעלות משתנות כנ"ל, כמו כן להפך כשפוגמין בהממון ורצים אחר הממון רק בשביל תאות עצמן, אף גם חולקים על התלמידי חכמים אמתיים העוסקים להוליד הלכות, אז מפרידין הפעלות משתנות וגורמין כפירות בעולם, שזה בחינת פגם הערב רב שהיה על ידי רבוי הממון, כמו שכתוב "ודי זהב", שעל ידי זה עשו עבודה זרה וכפרו בה' והפרידו בדעתם הפעלות משתנות מאחדות הפשוט, שזה היה כל עניני העבודה זרה שבדורות הקודמים, מחמת שאי אפשר להבין בדעת אירי כל הפעלות משתנות נמשכין מאחד הפשוט, על ידי זה באו לכפירות עד שעשו עבודה זרה והיה להם הרבה חכמות של שקר בזה כמו שאמרו רבותינו ז"ל. וכן הכפירות המצויים עתה בעונותינו הרבים על ידי המחקרים והחולקים על צדיקי אמת העוסקים בחכמות חיצוניות, הכל נמשך מזה מבחינת חטא העגל שעדין לא הטהרנו מנו, וכל הפקידות באים על ידי זה כמו שכתוב "וביום פקדי" וכו', ה' יתברך ישמר ויציל מעתה.

הכנות לפורים : בחינת אש המשפט.

ליקוה"ל הל' פורים ו' ח'.

ובשביל זה עשה המן עץ גבה ממשים אמה לתלות את מרדכי להפילו משם, כי רצה לפגם בשרש העשירות הקדשה, שהוא בחינת הגדלת השם והנפש של ישראל, שכלם משרשים בשמות השבטים שיש בהם ממשים אותיות, ועל-כן אלו הממשים אותיות של י"ב שבטי י"ה היו חקוקים על אבני החשן והאפוד שהם בחינת עשירות כי היו אבנים יקרות מאד, והכהן גדול נשא אותם על לבו, ועליהם היו חקוקים שמות בני ישראל, שהם שרש הנפשות והשמות של כל ישראל שכלם משרשים באלו הממשים אותיות שחקוקים על האבנים טובות האלה שהם בחינת עשירות, כי השם והנפש שרשו בעשירות כנ"ל, ועל-כן היו על לב הכהן גדול בחשן המשפט להמשיך בחינת אש המשפט כנ"ל, להכניע הרע הרוצה להתאחז באלו הנפשות ובלב המקרבם (כמו שמבאר שם), וכמו שכתוב, ונשא אהרן את משפט בני ישראל על לבו וכו'. וכן מביא שם אדוננו, מורנו ורבנו זכרוננו לברכה מענין החשן משפט לענין אש המשפט הנ"ל, כמו שמבאר בענין רבועא שהוא בחינת משפט, כמו שכתוב רבוע היה כפול שנאמר בחשן המשפט, הינו כנ"ל. והמן הרשע בקש להשליך מרדכי משם, אבל מרדכי בעצם צעקתו ותפלתו המשיך בחינת אש המשפט הנ"ל עד שחתה גחלים על ראשו של המן והשיב לו גמולו בראשו ותלו אותו ואת בניו על אותו העץ דיקא, כי כל הכנעתו היתה על-ידי ממשים אותיות הנ"ל, שהם בחינת שם דקדשה של ישראל, בחינת עשירות דקדשה שזכה מרדכי אליהם בקדשה, ועל-ידי זה הפיל המן משם דיקא ותלו אותו ואת בניו על העץ ונחרז כל העשירות אל הקדשה כנ"ל, ועל-כן ממשים הוא בחינת שעור התחלת העשירות, כמו שכתוב במשנה מי שיש לו ממשים זוז ונושא ונותן בהם לא יטל מן הצדקה, כי שרש העשירות נמשך מחמשים אותיות הנ"ל שיש בשמות השבטים, שכל אחד מישראל נשרש שמו ונפשו שם שממש כל העשירות וכו'ל:

ליקוה"ל הל' ציצית אות ז' יב'.

ע"י קיבוץ ישראל בשעת המגילה ופרסום ניסא נמשך מפלת עמלק ביותר

וזה שכתוב בשלחן ערוך סימן תר"צ שמצוה לחזר אחר רב עם בקריאת המגילה ואפלו אם יש לו מאה אנשים וכו', כי עקר תקף הנס של פורים שהוא מפלת המן עמלק, הוא על-ידי הקבוץ הקדוש של ישראל וכו' כנ"ל ועל-כן כל מה שמתקבצין ונתוספין אנשים רבים יותר בשעת קריאת המגילה, שהוא פרסום ניסא, מתגדל הנס ביותר ונמשך מפלת המן-עמלק ביותר ויותר וכו', כי זה ידוע שעקר קריאת המגילה ופרסומי ניסא וכל המצות של פורים הוא שנוכה על -ידי זה להפיל את קלפת המן עמלק בכל דור ודור בכל שנה ושנה בכל אדם בפרטיות, וכמו שכתוב במגילה בפרוש (שם ט'), "מהימים האלה נזכרים ונעשים בכל דור ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה ועיר ועיר וכו' ועל-כן מצוה רבה להשתדל לשמע המגלה מהקבוץ של ישראל היותר גדול וכו'ל:

העלוך סעון גניזה. אין לקרוא בשעת התפילה.

יקרא דשבתא. יד' " להמשיך שלום..."

שבת הוא בחינת ענוה ושפלות בחינת שבו איש תחתיו הנאמר בשבת שמרנו על ענוה ושפלות כמבואר בפנים וכן במאמר בטב בה' סימן ע"ט, ועל ידי שפלות זוכין לתורה בבחינת וממדרב מתנה שזה גם כן בחינת שבת שאי עיקר התגלות התורה בחינת תורת חסד ללמד לאחרים, בחינת ויקהל משה שצרכין להקהיל קהלות ללמדם תורה בשבת כנאמר ר"ל ויכלי כמה פעמים ושבת בעצמה נקראת גם כן מתנה כמו שאמר ר"ל מתנה טובה יש לי בבית גמי ושבת שמה וכו', ואז עיקר התקרבות הגרים ובעלי תשובה כי שבת היא בחינת תשובה וכל המשמח את השבת מחולין לו על כל עונותיו כנאמר ר"ל, גם אז נהג נכללת בקדושה שמשם בא בחינת גרים כידוע וזה בחינת ובני הנכר הנולדים אל ה' וכו' כל שומר שבת מחללו וכו' (ישעיה ב'), כי קדושת שבת הוא בחינת עולם המחשבה ובחינת עולם הנשמות והוא בחינת סוף מעשה במחשבה תחלה בחינת תרגום נכסד שאורה י' יהיה בן זוגך כי ישראל עלו במחשבת תחלה, ואז כל אחד מ'ישראל זוכה לנשמה יתרה ואז נמשך הארה גדולה על כל נשמות ישראל ועל ידי התמצצות הנשמות נעשין גרים ובעלי תשובה כמבואר בפנים. וזה בחינת קריאת התורה בשבת כי התורה הוא אחדות אחד עם נשמות ישראל כמבואר בפנים, וזה בחינת נשמות ישראל ואחד תרגום כי גם נהג שהיא בחינת תרגום נכלל בקדושה על ידי גודל הארת התורה הקדושה שמאיר אזוה בחינת התקרבות הגרים ובעלי תשובה כידוע, ועל כן בשבת עיקר זמן קדושת החוגג כי על ידי התמצצות הנשמות יוכל להמשיך נשמה בהירה וזכה לבניו כמבואר בפנים ועל כן עונת תלמידי חכמים משבת לשבת, ועל ידי כל זה נתעלה ונתגדל כבודו יתברך שזה בחינת כבוד שבת בחינת ולקדושה ה' מנובד, וזה בחינת ברכו שאורה י' כבודו יתברך עיקר האור בחינת והארץ האירה מכבודו ואז עולה הכבוד לשרשו היינו ליראה שזה בחינת התגלות היראה שנמשך בשבת בחינת בראשית הוא שבת בחינת אפילו עם הארץ ר'א לשקר בשבת, וזה בחינת זרחה לכס יראי שמי ודרשו ר"ל על שומר שבת וכו' כל' כי זה בחינת כבדו בכסות נקי הנאמר בשבת כסות נקי דא כפי מצוה היינו התקרבות הגרים ובעלי תשובה כמבואר בפנים וכל זה נמשך על ידי קדושת שבת.

ומחמת שעל ידי קדושת שבת עולה הכבוד לשרשו היינו ליראה כנ"ל ועל ידי זה זוכין לכבוד יראי ה' כמבואר בפנים על כן נוהגין בשבת ללך לקבל פני תלמידי חכמים ויראי ה' ולכבדם כי זה בחינת כבוד שבת כנ"ל, ועל ידי החזרת הכבוד לשרשו שהוא היראה זוכין לשלום שזה בחינת שבת שלום כי על ידי גודל הארת הנשמה שמאיר בשבת על ידי זה נכנס זוהמת הגוף עד שאם הגוף מניע ומבטל עצמו אל הארת הנשמה שזה בחינת שלום הפרטי בחינת שלום בעצמו, ועל כן אז מצוה לעג את הגוף גם כן כי אז גם תענוי הגוף הם קדושים מאד כי הכל רק לשם שמם כראון הנשמה הקדושה. וזה בחינת השלימות שזוכין על ידי היראה של שבת וכמבואר בזה הקדוש שעיקר השלימות הוא על ידי קדושת שבת קדש וזה בחינת כי אין מחסור ליראי. וזה בחינת נר שבת עדיף מפני שלום ביתו היינו בחינת שלום בעצמו הנ"ל, ועל ידי זה זוכין לתפלה כמבואר בפנים ועל כן עיקר שלימות התפלה הוא בשבת קדוש כידוע וכו' כמה פעמים ועל ידי תפלה זוכין לשלום הכללי היינו לקרב כל העולמות לשלימותן וזה בחינת עליית העולמות שעולין בשבת לשרשן ושלימותן כידוע. ועל כן בשבת בטל'ן כל השתדלות והשתדלות הגשמיות שבשביל פרנסה ומשא ומתן או רפואה.

כי אז עיקר ההשתדלות בתר קדושת ברך הוא ומאמינים שהכל נמשך על ידי יתברך, ואפילו בתפלה אין שאולין שאלת צרכיו כי מאמינים שעל ידי שיתקן ברחמינו על ידי קדושת שבת על ידי זה ממילא יתקן הכל גם בגשמיות, שזה בחינת השלום בית שלום בעצמו שזוכין בשבת שהוא מעין עולם הבא בחינת עולם הנשמות ועל כן משתדלין אז רק בשביל הנשמה, ואז גם תענוי הגוף יקרים מאד רק שאינם נעשין על ידי מלאכה והשתדלות רק על ידי מה שהכינו מערב שבת בבחינת מי שטרם בערב שבת וכו', וזה בחינת שבת היא מלועק ורפואה קרבה לכא היינו על ידי השלום של שבת שהיא רפואה כמו שכתוב שלום שלום וכו' אמר ה' ורפאתיו. וזה "כילה היא שתרחה" היינו בחינת רוחמינו על כל מעשיו כמבואר בפנים. ועל כן אין בשבת שום משא ומתן אפילו שאינו מלאכה כי הוא בחינת שלום הכללי בחינת עולם הבא שאז יתבטל כל המשא ומתן בבחינת עד שתכלה רגל מן השוק המבואר בפנים.

ו. יש נוהגים לגבות לפני מקרא המגילה מעוט "זכר למחצית השקל", וכל מי שלא השפיק לתת המעות הללו לפני פורים יתנם אז לפני המגילה. איתא "שצרכים ישראל לתת שקליתן לפני שבת זכור". ומ"מ מנהיגים לעורר העם לתת זכר למחצית השקל בליל פורים קודם מקרא מגילה.
ז. מצוה לתת מתנות לאביונים ביום הפורים, דהיינו מתנה אחת לכל אביון, שבסך הכל חייב לכל הפחות שתי מתנות לפני אביונים. ויוצאים ידי חובה בין בביתנו מעות, בין בתבשיל, או דבר-מאכל אחר. ומן איד' וביתנו פרוטה אחת לכל אביון.
ח. נכון ללמוד תורה שעה אחת קודם הסעודה, או בתוך הסעודה. ומה טוב ללמוד ההלכות הראשונות של פסח עם סעודת הפורים, לסמוך גאולה לגאולה. ונכון להרבות בשיחות ותשבחות להשי"ת על כל הטוב אשר גמלנו. ומצוה לשמח הקטנים במיני משחקים ומשחקים.
ט. מצינו לתת מתנות נוגהות ביום ולא בלילה. חייב אדם לשלוח לחבירו ביום פורים שתי מנות של שני מיני אוכלים, או שני מיני תבשיל, או שתי מנות בשר. והטעם לך, כי על ידי שאדם שולח לחבירו תשורה ומנחה, מביע לו בזה את רגשו אהבתו וחיבתו אליו, ועל ידי זה נוטע בלבו גם כן אהבה ואחוה ורחמים ורעות. ועיקר המצוה שהיוה שתי מנות לאש אחד. וכל המרבה לשלוח מנות לרעי'ם הרי זה משבח, שעל ידי זה מרבים חיבה ורעות בין אדם לחבירו.
י. מנהג נכון שלא לעשות סעודת פורים עד לאחר שקיי'ם מצות משלוח מנות ומתנות לאביונים.

מתוך "לבי". פרשת פקודי. "אלה פקודי המשכן משכן ה'... (שמות ל"ח, כא)"

בחינת המקדש על מכונו, היה זוכה כל אחד מישראל לראות ולהיראות את פני ה', ולדע ולהאמין בהשי"ת באמונה בחרה. "זכור ראו ושמוח, אשרי עין ראתה אלה". אבל בוודאי ידעת וגם שמעת, מה שהודיעו לנו ח"ל כי קדושת בית המקדש נמשכת גם היום, על ידי בתי כנסיות ובתי מדרשות. ואם יקשה לך: הא ניהא בית המקדש, הרי נבנה על מקום האבן שתייה שממנו הושתת העולם, והמקום קדוש ומסוגל מעצמו. אך בתי כנסיות ובתי מדרשות שלנו, שנבנו על אחד במקומו, וחלקם אף בחוץ לארץ, איך אפשר שגם שם יהיה נמשך קדושת בית המקדש? לזה הקדים השי"ת את ה'משכן' לפני 'בית המקדש', אשר משכן זה, שהיה קדוש בקדושת בית המקדש, לא היה במקום קדוש הקדשים, ולא בהר הבית, לא בעיר הקדוש, ואף לא בארץ הקודש. אדרבה, הוא הועמד במקום מדבר ציה וצלמות, מקום נחש שרף ועקרב, ושאמר מרעין בישן. ובוטוהו תחילה - להורות ולגלות, שגם אחר כך, ששייבנה בית המקדש, ויחזר, יהיה אפשר להמשיך קדושתו בכל מקום שהוא. וכך כתב מוהר"ת בליקוטי הלכות (חול המועד ד, יב) וז"ל: השם יתברך הקדים לנו רפואה למכה, וציוה לישראל לבנות את המשכן שיש בו כל הקדושות של הבית המקדש. וזה הפלאי חסדו עמו, שלימד למשה להמשיך תיקון נפלא כזה שהיה כח להמשיך קדושת הבית המקדש גם בהילוכם במדבר שם מקום נחש ושרף ועקרב וכו'. וזוה המשיך תיקון לזרות, שאפילו כשייחרב הבית המקדש בעונותינו, יהיה לנו כח להמשיך קדושת הבית המקדש על ידי בתי כנסיות ובתי מדרשות שאנו בונין בימי החורבן, שהם בחינת 'מקדש מעט', כמו שכתוב 'כי הפיצותים בגוים וכו' ואהי להם למקדש מעט' וכו'. כי עיקר הכח להמשיך קדושת הבית המקדש על הבתי כנסיות ובתי מדרשות שאנו בונין בחוץ לארץ בימי החורבן, הוא על ידי קדושת המשכן, שהמשיך משה תיקון כזה להמשיך כל קדושת הבית המקדש במדבר, על ידי זה יש לנו כח גם עתה להמשיך קדושת הבית המקדש אחר החורבן על ידי הבתי כנסיות ובתי מדרשות. ועל כן תיכף בשבת הקמת המשכן רמז על החורבן, כמו שכתוב "אלה פקודי המשכן משכן" שדרשו רבותינו זכרונם לברכה "משכן בבנינו, משכן בחורבנו". כי עיקר הקמת המשכן היה בשביל זה כדי שיהיה כח לישראל להמשיך קדושת המשכן, שהוא קדושת הבית המקדש, גם אחר החורבן וכו'.

לזיווג
אסף בן טוביה
אור בן טוביה
ניביל בן שמחה
אורן משיח בן אסתר
מיאיר בן ז'קלין
ישמעון בן יוחאי בן גונן

לע"נ
אלברט בן אליס
יבנימין ברני בן אסתר אלוה
ישעיה בן חיים
יאבנר בן זכריה ומרים

לרפואת
אדם בן שולמית
ילוי יצחק בן קירה חיה בלה
יעקב בן חיה עיישה
ילודיג בן אלאנורה
אסף בן תמר פורטונה

לזיווג
אורפז בת רבקה
יניסי בת אילנה
ימיל בת נחמה שינדל
יהודית

לע"נ
ישושנה סויו בת מרגלית
רובי
גיטה בת נגימה
פיזית בת שרה

לרפואת
יתמר פורטונה בת סמינה
איילת בת מרים

העלון מס' 100 לקראת פשתת התפילה.